

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

Additio. Ad se tandem traxerunt confirmationes & consecrationes
Episcoporum, à quibus juramentum fidelitatis exigebant. Vnde factum ut
illud Metropolitanis præstare recusarent suffraganei. Quorum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

App. Tomi II.
Cancellorum Gal-
liae & in Olyfali
Hicini.

morum Ecclesiae ac ejus Praefulis secundum sacrosanctos Conciliorum canones & decreta sedis apostolicae ex sacris canonibus & legibus promulgata pro scire & posse absque dolo & simulatione vel indebita & pertinaci contradictione me obditurum profiteor.

Ep. Hincinon.

Professio Hincmari Laudunensis Episcopi continet juramentum fidelitatis ab eo Regi praestitum, cui se obditurum promittit sicut homo seniori suo. Deinde promittit se privilegio Hincmari Metropolitanani Ecclesiae Remensis obditurum secundum Canones. Sed heic adnotandum est discrimen quod intercedit inter utramque professionem; cum prima contineat fidem quae domino debetur à vassallo, altera verò obedientiam canonicam.

ho. ep. 61.

XIV. Quae porrò esset professionis illius vis ostendit Ivo Carnotensis, Archiepiscopi Senonensis suffraganeus. Hugo Lugdunensis Archiepiscopus & Ecclesiae Romanae Legatus eum evocaverat ad ordinationem Episcopi Nivernensis, quam Hugo peragere destinaverat omisso Archiepiscopo Senonensi, ad cujus metropolim pertinet Ecclesia Nivernensis. Respondit Ivo timere se ne, si ad eam consecrationem accederet, reus fieret violatae sponsonis quam sedi metropolitanae fecerat, id est, sponsonis à se factae eo tempore quo fuerat ordinatus: *Timentes rei fieri sponsonis quam metropolitana sedi fecimus.* Quem morem ea tempestate ubique obtinuisse scribit idem Ivo in epist. LXXIII. Reliqui Pontifices ante consecrationem examinantur, omnem veterum morum honestatem & debitam obedientiam se exhibituros suis ordinatoribus pollicentur.

At Gregorius IX. Pontifex Romanus decrevit ut Metropolitanis à suffraganeis suis idem juramentum fidelitatis & obedientiae canonicae exigant quod Pontifici Romano praestatur ab iis Episcopis qui immediate pertinent ad ejus consecrationem; neque ipse aut alij Pontifices contendebant ut Episcopi inferioris ordinis ullam sedi apostolicae professionem fidei facerent.

ADDITIO

STEPHANI BALVZII.

IN eo tamen mirè lasciviit sequens aetas ob Reservationes Ecclesiarum cathedralium à Summis Pontificibus introductas, de quibus agitur in capite 1x. hujus libri. Hinc factum ut cum Episcopi auctoritate Summi Pontificis inscio Metropolitanano consecrarentur, juramentum fidelitatis exhibere Metropolitanis recusarent, eo praetextu, quòd ipsi Episcopi non fuerant per eorum Capitula electi, nec per Tom. II.

Archiepiscopum suum Metropolitanum confirmari; seu etiam consecrari; sed solum per sanctam sedem apostolicam promoti, ac de eju mandato in Curia Romana, vel extra munus consecrationis receperant; cui sancta sedi apostolica juramentum praestiterant; ut scribit Petrus de Iudicia Archiepiscopus Narbonensis. Agre ferebat hanc contumeliam sibi ac suae sedi illatam idem Petrus. Itaque de ea re conquestus apud Clementem VI. avunculum suum, ad quem Episcopi illi rebelles appellaverant, injuriam illam ultus est. Tandem, Deo disponente, inquit ille, propositio negotio in Consistorio: sententiam reportavi, & declarationem seu determinationem ad perpetuam rei memoriam pro me & aliis omnibus subditis habentibus obtinui: quam hic inserui, ut omnibus clarius pateat, & nullus amodo dubitare habeat in praedictis.

DECLARATIO.

CLEMENS Episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex obtinens super universas orbis Ecclesias divina institutione primatum, circa ipsarum jurum conservationem more benevoli patris libenter intendit, sic eis cum expediit, praesiciendo Praelatos, ut per hoc juri alterius nullatenus derogetur. Cum itaque, sicut multorum insinuatio ad apostolatus nostri deduxit auditum, nonnulli revocare conentur in dubium, utrum Episcopi, seu alij Praelati sedi apostolica non immediate subjeti, qui per sedem eandem ad cathedralium Ecclesiarum vel quarumcumque dignitatum regimina pro tempore promoventur, munusque consecrationis seu benedictionis à nobis seu de mandato nostro in Romana Curia seu extra suscipiunt, ac fidelitatis debita nobis & eidem sedi praestant solitum juramentum, suis Metropolitanis teneantur, seu Praelatis aliis, quibus immediate subijunt, aliud consuetum juramentum praestare, Nos volentes cujuslibet haesitationis scrupulum in praemissis auferre, Episcopos & Praelatos alios supradictos per sedem eandem ad hujusmodi regimina jam promotos, & quos in posterum promoveri contingeret, auctoritate praesentium declaramus ad omnia illa suis Metropolitanis seu Praelatis aliis immediate superioribus omnino teneri ad qua teneantur si non per dictam sedem vel de mandato ipsius sedis ad hujusmodi regimina promoti, nec juramentum hujusmodi per eos nobis vel eidem sedi praestitum extitisset. Nulli ergo &c. nostra declarationis & constitutionis infringere &c. Datum Avinionis Kalendis Octobris, pontificatus nostri anno octavo.

Addit Petrus Archiepiscopus: *Qua declaratione facta & bullata, ut est moris, Episcopi qui prius contradixerant, statim venerunt ad praedictam nostram sanctam Narbonensem Ecclesiam pro dicto juramento praestando: à quibus ipsum juramentum recepti secundum solemnitatem precedentem, nihil de contingentibus omitendo. Ceterum ea Petri Narbonensis Archiepiscopi narratio extat integra in veteri codice MS. Ecclesiae Narbonensis.*

CAPVT IV.

Synopsis.

I. Metropolitanorum electio pertinebat ad Episcopos comprovinciales, cum consensu cleri & populi. A a

Item d. 4. 6. 14.

md. 22. 1.